

Lisää opetuksia mestariopettajalta

”Silloin Jeesus sanoi hänelle: ‘Mene, uskosi on parantanut sinut.’ Samassa mies sai näkönsä takaisin, ja hän lähti kulkemaan Jeesuksen mukana.” (Mark. 10:52.)

Avaintekstit:

1. Moos. 3:1-11;
Room. 5:11-19;
1. Moos. 28:10-17;
Joh. 1:1-14;
Matt. 15:21-28;
Mark. 10:46-52.

Onko joukossamme ketään, joka ei olisi koskaan joutunut häpeämään itseään? Kukapa meistä ei olisi tehnyt asioita, joiden miettiminen tuottaa tuskaa, ja ajatuskin siitä, että toiset saisivat tietää, saa meidät kavahtamaan kauhusta? Todennäköisesti olemme kaikki kokeneet tämän, eikö vain?

Kuvittele, millaista oli olla Adam ja Eeva sen jälkeen, kun he olivat syöneet kielletystä puusta. Tai millaista oli olla Jaakob sen jälkeen, kun hän oli pettänyt isäänsä ja anastanut esikoisveljelleen kuuluvan siunauksen ja kun hän sen jälkeen joutui pakenemaan veljensä vihaa. Miten hän nukkui yönsä? Tai kuvittele olevasi nainen, joka on jäänyt kiinni aviorikoksesta, ”itse teossa” (Joh. 8:4). Daa-vidkin oli kokenut tämän, ja Psalmi 32 on hänen liikuttava tunnustuksensa siitä, millaista se oli.

Tämä yhteinen kokemuksemme on yksi syy sille, miksi evankeliumi on yleismaailmallista ja Kristuksen kuolema oli koko ihmiskunnan hyväksi. Olivatpa eromme ihmisinä millaisia tahansa, meillä on yksi varma yhdistävä tekijä: meistä jokaisesta löytyvä syntisyys.

Siksi kristillisen kasvatuksen tulee johtaa meitä sen ainoan ratkaisun äärelle, joka kurjaan tilaamme löytyy. Tällä viikolla paneudumme ainoaan ratkaisuumme: meidän mestariopettajaamme.

7.–14.11. Kansainvälinen rukousviikko
Tämä tutkistelu on sapatiksi 7.11.2020

PIILOT- TELUN SIJAAN

Lue 1. Moos. 3:1-11. Miksi Jumala kysyi Aadamilta: "Missä sinä olet?"

Typillisissä syntiinlankeemuskertomuksissa puun hedelmä on kuvattu omenaksi. Tekstissä ei kuitenkaan sanota niin. Siellä sanotaan: "Älkää syökö sen hedelmiä - -." (1. Moos. 3:3.) Ei ole väliä, mistä hedelmästä oli kyse. Puusta syöminen oli kiellettyä, sillä puu edusti kiusausta työntää Jumala syrjään ja julistaa: "Minä voin olla oman elämäni mittapuuna. Voin olla Jumala itselleni. Minun valtani on Jumalan sanan yläpuolella."

Niin siinä sitten kävi, että kun käärme sai Aadamin ja Eevan syömään puun hedelmää, heidän elämänsä alkoi luisua raiteiltaan. Kun he tunsivat Jumalan lähestyvän heitä, he yrittivät piiloutua "puutarhan puiden sekaan" (3. Moos. 3:8).

On melko kummallista, että Jumala kysyi Aadamilta: "Missä sinä olet?" Jumala varmasti tiesi, missä tämä oli. Ehkä Herra esitti kysymyksen auttaakseen Adamia ja Eevaa tajumaan, mitä he oikeastaan tekivät - piilottelivat - sen seurauksena, mitä olivat tehneet. Jumala auttoi heitä näkemään tekojensa surulliset seuraukset.

Lue Room. 5:11-19. Tässä Paavali useaan otteeseen yhdistää sen, mitä Adam teki Eedenissä, siihen, mitä Jeesus teki ristillä. Mitä tämä kertoo siitä, miten Jeesus tuli kumoamaan sen, mitä Adam oli tehnyt?

Voitaisiin sanoa jopa, että pelastussuunnitelma on Jumalan tapa reagoida Aadamin ja Eevan vastaukseen. He piilottelivat Jumalalta syntinsä häpeässä ja syyllisyydessä, ja Jumala tuli pelastamaan heidät. Omalla tavallamme mekin olemme tehneet samaa, ja Jeesus on tullut pelastamaan meidät. Siksi meillekin voitaisiin esittää kysymys: "Missä sinä olet?" Mihin syntisyytesi ja syyllisyytesi on vienyt sinut suhteessa Jeesukseen, ja mitä Jeesus on tehnyt pelastaakseen sinut?

Miksi kristillisen kasvatuksen on kaiken muun ohella korostettava sitä, että luonnostamme piiloudumme Jumalalta ja että kristillisen kasvatuksen tehtävänä on osoittaa tie Jeesuksen, ongelmamme ratkaisijan, luo?

PAKOSALLA

Lue 1. Moos. 28:10-17. Mikä on kertomuksen tausta? Mitä kertomus opettaa Jumalan armosta niitä kohtaan, jotka ovat paossa omia syntejään?

Jaakob oli äitinsä avustamana langennut julmiin, omaan perheeseensä kohdistuviin petoksiin, ja nyt hän maksoi niiden hintaa. Veli esittää väkivaltaisia uhkauksia Jaakobia vastaan, ja Jaakobista on tullut pakolainen, joka pyrkii enonsa luo Haraniin. Kaikki on ratkaisematonta ja pelottavaa.

Eräänä päivänä Jaakob tarpoo illan hämärässä, sitten yön pimeydessä. Hän on keskellä ei mitään, vain taivas kattoon. Hän etsii kiven tyynykseen ja vaipuu uneen. Pian unen tuoma tyhjä tiedottomuus kuitenkin keskeytyy. Jaakob näkee kuuluisan unensa tikkaista tai portaista, jotka ulottuvat maasta taivaaseen. Enkelit kulkevat niitä ylös ja alas.

Sitten hän kuulee äänen, joka sanoo: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala - -." Ääni jatkaa toistaen lupauksia, jotka ovat Jaakobille perheen perimätiedosta tuttuja. Jälkeläistesi määrä on oleva suuri. Jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. "Minä olen sinun kansasi", ääni jatkaa, "ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin - -. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." (1. Moos. 28:15.)

Ellen White kirjoitti siitä, miten Paavali paljon myöhemmin "katselee tikapuita, jotka Jaakob näki näyssään. Ne kuvaavat Kristusta, joka on yhdistänyt maan taivaaseen ja rajallisen ihmisen äärettömään Jumalaan. Hänen uskonsa vahvistuu hänen palauttaessaan mieleensä, kuinka patriarkat ja profeetat ovat luottaneet samaan olentoon, joka on hänenkin tukenaan ja lohtunaan ja jonka hyväksi hänkin on uhraamassa henkensä." (6AO 353.)

Jaakob herää ja toteaa: "Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä tiennyt sitä." (1. Moos. 28:16.) Paikassa tapahtui jotakin vaikuttavaa. Jaakob ei tule koskaan unohtamaan tuota paikkaa, ja hän antaa sille nimen. Sitten hän vannoo elinikäistä uskollisuutta Jumalaa kohtaan.

Miten kertomus opettaa meille sen, että Jumala Jeesuksen kautta pyrkii tavoittamaan meidät synneistämme huolimatta? Miksi tämän periaatteen on oltava etualalla kristillisessä kasvatuksessa?

RABBI JEESUS

Kaikista Uuden testamentin lukujen aloituksista kuuluisin on tämä: "Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala." (Joh. 1:1.) Samasta luvusta löytyy myös tämä unohtumaton jae: "Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ai-noalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:14.)

Lue Joh. 1:1-14. Mitä jakeet kertovat siitä, kuka Jee-sus oli ja mitä hän teki maan päällä? Mitä teksti kertoo Jeesuksesta suurena opettajan esimerkkinä?

Sama Jumala, joka puhui Aadamille ja Eevalle puutarhassa ja Jaakobille keskellä ei mitään, ilmestyy nyt keskuuteemme persoonana. Jumala, sanoo Uusi testamentti, *personoitui* Jeesuksessa. Jeesuksen kautta voimme oppia Jumalan tahdosta ja Jumalan tiestä, koska Jeesus oli Jumala.

Luvussa kerrotaan edelleen, että Johannes Kastaja oli niin vakuuttava saarnaaja, että jopa Jerusalemin uskonnolliset johtajat epäilivät, että hän saattaisi olla joku erityinen henkilö. Hän kuitenkin vain valmisti tietä eräälle itseään suuremmalle. Joku hämmästyttävän erityinen henkilö oli pian ilmestytvä, ja hän, Johannes Kastaja olisi "arvoton edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja" (Joh. 1:27).

Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen ja julisti, että tämä oli Jumalan Poika. Hän kutsui tätä tuona ja sitä seuraavanakin päivänä Jumalan Karitsaksi.

Myös kaksi Johanneksen opetuslasta päätti lähteä seuraamaan Jeesusta. Ja kun Jeesus kysyi heiltä, mitä he etsivät, he kutsuivat häntä rabbiksi (joka tarkoittaa opettajaa) (Joh. 1:38).

Jeesus on siis rabbi eli opettaja, mutta hän on opettaja, jonka kaltaista ei ole koskaan ollut, sillä hän on Jumala. Toisin sanoen, Jumala tuli alas ihmiskunnan keskelle ottaen ihmisen muodon, ja ihmisen muodossa hän toimi rabbina, opettajana. Ei ihme, että Ellen White kutsui Jeesusta suurimmaksi opettajaksi, jota maailmassa on koskaan nähty (Signs 10.6.1886). Onhan tämä opettaja Jumala.

Mitä voimme oppia Jeesukselta siitä, miksi tärkeää ei ole vain se, mitä sanomme, vaan myös se, mitä teemme?

NAINEN ESITTÄÄ VASTALAU- SEEN

Jeesus on mestariopettaja. Jumalan todellinen luonne paistaa läpi hänen opetuksestaan ja elämästään. Siksi eräs evankeliumeiden kertomus on sitäkin merkittävämpi, sillä se osoittaa, että kun joku väittää vastaan Jeesukselle, tämä silti kuuntelee.

Lue Jeesuksen kohtaamisesta kanaanilaisen naisen kanssa (Matt. 15:21-28; Mark. 7:24-30). Jeesuksen lähimpiä miehet ovat kärsimättömiä naista kohtaan ja jopa Jeesus itse vaikuttaa siltä kuin olisi ajamassa naista pois. Mitä mieltä olet naisen uskalluksesta? Mitä kertomus opettaa siitä, kuinka Jeesus opetti toisia?

Jeesus oli lähellä Tyrosta ja Sidonia, paikassa, jossa oli paljon muukalaisia ja etnisiä jännitteitä. Kreikkaa puhuvat kaupunkilaiset halveksuivat juutalaisia maanviljelijöitä, ja juutalaiset maaseudun asukkaat halveksuivat puolestaan heitä.

Vain vähän tätä ennen Jeesuksen kotiseudun, Galilean, nukkehallsija Herodes oli mestauttanut Johannes Kastajan. Jeesuksella oli hyvin pitkälle samanlainen näky kuin Johanneksellakin, ja siksi Johanneksen mestaus vaikutti pahaenteiseltä. Jeesus joutui kohtaamaan tehtävänsä vaarallisuuden.

Tuntien taakan harteillaan Jeesus meni erääseen kotiin, jossa toivoi voitavansa pysyä tuntemattomana (Mark. 7:24). Tämä nainen kuitenkin löysi hänet.

Tuon ajan ja paikan kulttuurissa naisella ei ollut oikeutta tuoda itseään esiin. Lisäksi tämä nainen kuului kulttuuriin ja etniseen ryhmään, jolle juutalaisilla ei ollut aikaa, ja tämä teki hänen asemastaan vielä epäedullisemmän.

Naisen tytär oli kuitenkin sairaana. Hän halusi apua ja jatkoi sinnikkäästi sen pyytämistä.

Jeesus torjui hänet sanomalla: "Ei ole oikein ottaa lapsilta leipä ja heittää se koiranpenikoille." (Matt. 15:26.) Tämä olisi voinut loukata naisen tunteita.

Sitten tapahtui jotakin merkittävää. Nainen vastasi. Hän tunsu kyllä koirat - toisin kuin juutalaiset, jotka eivät suostuneet pitämään koiria lemmikkeinään. Hän sanoi: "Ei olekaan Herra - - mutta saavathan koiratkin syödä isäntänsä pöydältä putoilevia palasia." (Matt. 15:27.)

Naisen vastauksella on vaikutusta. Se tuntuu vastustamattomalta. Ja niin Jeesus parantaa tyttären.

Lue Matt. 15:28. Miten ymmärrät jakeen?

OPPILAS, JOKA TAJUAA

Jeesus ja hänen seuraajansa olivat ottaneet suunnakseen Jerusalemin. Aivan kuten Johannes Kastaja oli aiheuttanut Herodekselle huolta, samoin Jeesus aiheutti huolta hänelle ja muille viranomaisille. Jeesuksella oli seuraajinaan köyhiä ja haavoittuvia ihmisiä, jotka epätoivoisesti kaipasivat muutosta.

Jeesus halusi ennen kaikkea tuoda toivoa maailmaan. Hän oli kuitenkin tähän mennessä tullut täysin vakuuttuneeksi siitä, että ne, joilla oli eniten valtaa ja etuoikeuksia, tekisivät kaikkensa mitätöidäkseen Jeesuksen kutsumuksen. He eivät halunneet hänen onnistuvan.

Jeesuksen oppilaiden sisäpiiri, nuo kaksitoista opetuslasta, vaikuttivat innokkailta puolustamaan Jeesusta. Samaan aikaan he olivat kuitenkin ymmällään – jopa *sokeita*. Esimerkiksi Mark. 8:31–33 näemme, miten mestariopettaja haastaa oppilaitaan *näkemään* asioita, joita heidän on vaikea nähdä. Opetuslapset olivat siis vielä monella tavoin hengellisesti sokeita näkemään sen, millä oli todellista merkitystä (ks. Mark. 8:37).

Kaikki tämä on taustaa sille, kun Jeesus kohtaa erään, joka todella näkee.

Lue siitä, miten Jeesus parantaa Bartimaioksen, sokean kerjäläisen (Mark. 10:46–52). Huomaa, kuinka suurta armoa Jeesus osoittaa. Mieti, miten sokean miehen halu *nähdä* saa hänet tekemään päätöksen *seurata* Jeesuksen mukana. Tekeekö Markus mielestäsi tässä eroa Bartimaioksen ja muiden opetuslasten välillä? Miten kertomus valaisee *sinulle* sitä, mitä merkitsee olla herkkä reagoimaan mestariopettajan ohjaukseen?

Bartimaios oli halunnut nähdä hiuskiehkuran vauvan päässä ja vehnän värin elonkorjuun aikaan. Näkemiseen kuuluu kuitenkin enemmän kuin vain fyysisen ympäristön näkeminen. Tässä kertomuksessa on kyse hengellisestä näkökyvystä, kyse *asioiden tajuamisesta* – sen tajuamisesta, mitä mestariopettajalla on todella antaa. Fyysinen näkökyky on tärkeä asia, ja Jeesus tietää sen. Hän kuitenkin tietää myös sen, että jokaisen ihmisen syvin toive on saada uusi ja parempi elämä.

Lue Hepr. 5:12–14. Mitä jakeet opettavat meille todellisesta kasvatuksesta?

KERTAUS

Lisääaineistoa: Lue Ellen White, *Tie Kristuksen luo*, s. 55–63.

Ellen White sanoo tässä muun muassa, että kun todella vastaamme mestariopettajan kutsuun: ”Haluaamme olla hänen kaltaisinaan ja osallistua hänen hengestään. Tahdomme tehdä hänen tahtonsa ja miellyttää häntä kaikessa.” (TKL 56.) Jeesuksen Kristuksen seurassa velvollisuus ”muuttuu iloksi” (TKL 57). Lue nyt Raamatusta Matt. 5–7. Tässä on vuorisaarna – yksi upeimmista yhteenvedoista siitä, mitä mestariopettaja halusi oppilaidensa osaavan. Puheesta löytyvät sen valtakunnan keskeiset periaatteet, jota Jeesus tuli perustamaan.

Keskustelunaiheita:

1. Aivan kuten Jumala puhutteli Adamia ja Eevaa ja myös Jaakobia, samoin Jeesus puhuttelee meitä. Hän ymmärtää syvimmit kaipauksemme ja hätkähdyttää meidät (kuten hän hätkähdytti Bartimaioksen) tajuamaan, keitä oikein olemme ja minne olemme matkalla. Tätä taustaa vasten pohtikaa, kuinka me opetamme Raamattua lapsillemme ja toisillemme. Miten eroavat toisistaan keskinkertainen Raamatun opettaminen ja sellainen opettaminen, jolla todella on vaikutusta ihmisten elämään?

2. Onko kysymys siitä, missä kohtaa olet elämäsi taipaleella, puhtaasti *henkilökohtainen*, vai voisiko olla hyödyllistä keskustella siitä ihmisten kanssa, joihin luostat? Miten ajatus seurakunnasta Kristuksen ruumina (1. Kor. 12:27) viittaa siihen, että toisten kanssa keskusteleminen voi olla yksi tapa päästä selville siitä, mitä Kristus haluaa sinun tietävän?

3. Opimme torstain tutkisteluosuudessa, että heti kun Bartimaios näki jälleen – heti kun hänet oli pelastettu hänen fyysisestä (ja hengellisestä) sokeudestaan – hän *seuras*i Jeesusta tämän matkalla Jerusalemiin. Matkalla hän kuuli joka päivä mestariopettajan viisautta. Voimme olettaa, että hän halusi olla Jeesuksen kaltainen, osallistua hänen hengestään ja tehdä hänen tahtonsa. Miten velvollisuudet voivat muuttua iloksi (vrt. TKL 57) niille, jotka seuraavat niin korkeaa standardia kuin minkä Jeesus vuorisaarnassaan asetti?

4. Pohtikaa vielä kysymystä torstain tutkisteluosuuden lopussa. Miten opimme erottamaan hyvän ja pahan? Miten määrittelemme sen, mikä on hyvää ja mikä pahaa? Miksi se, mitä teemme tällä tiedolla, on jopa tärkeämpää kuin tieto itsesään?